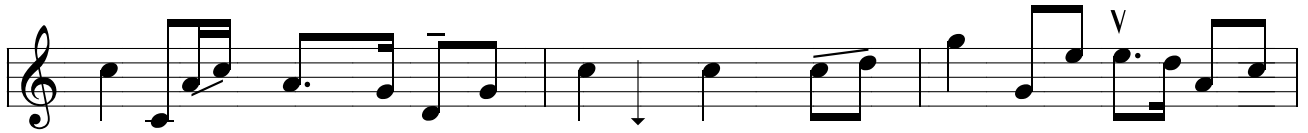

Một Bà Tiên

Hải Ánh
Tranh: Minh Châu

1. Kể chuyện xưa có một bà Tiên vào một
2. Bà là ai hỏi Bà là ai? Bà đẹp

đêm ánh trăng thu dịu dịu êm Bà bay xuống xiêm y tinh
xinh ví hơn trăng rằm đẹp xinh! Bà rực rỡ, tươi hơn ánh

tuyền mắt xanh u huyền tay bông "Chú bé con Tiên"! Bà hiện
hồng, bước chân oai hùng như hàng quân lính xung phong! Bà là

ra giữa rừng La Vang Bà lắng nghe tiếng ai như hồn thở than. Bà thăm
hoa giữa lòng bụi gai, là huệ tươi ngát hương thơm bụi trần ai! Là hồng

viếng con dân mắc nạn, ủi an tâm hồn, chữa lành vết tích nguy
thiên xanh cung cửu tuyền cánh hoa trinh vẹn, vun trồng trên cõi non

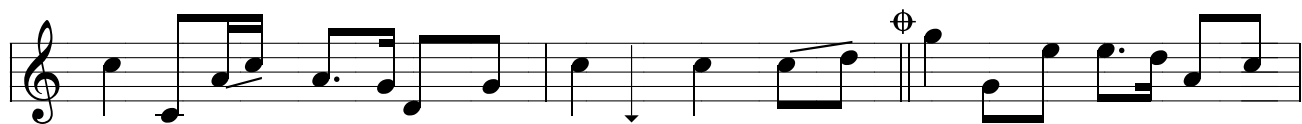
nan Cây đa "giả" khắc ghi ơn Bà Qua bao
tiên. Như châu ngọc, sáng như tinh cầu, như nhân

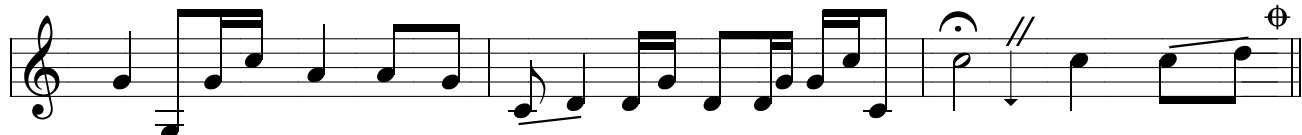
thời nắng mưa không nhòa tựa niềm tin chúng nhân tin Bà. Giữa đạn
hậu, tiếng ru kinh cầu, tựa vô biên, suốt trong tinh tuyền, ánh triều

bom vẫn còn vững như tháp ngà! Gửi về mô nhớ thương về mô Một chiều mưa
thiên, ánh dọi đức ân diệu huyền! Bà là ai? Có phải đền Vua? Là Đền Vua

viết nên câu chuyện ngày xưa, lòng thương nhớ băng khuâng nhớ
hiển vinh cao trọng quyền uy! Là Thành Thánh Gia Liêm lấy

về nhớ thôn Dinh Cát nhớ rừng nhớ núi La Vang Lòng thương
lòng, pháo hoa tung bùng hỡi Bà là cửa thiên cung! Là Thành

nhớ băng khuâng nhớ về nhớ thôn Dinh Cát nhớ rừng nhớ núi La
Thánh Gia Liêm lấy lòng pháo hoa tung bùng. Hỡi Bà là cửa thiên

Vang
cung!

gửi về mô, nhớ thương về mô
một chiều mưa, viết nên câu chuyện ngày xưa
lòng thương nhớ, băng khuâng nhớ về
nhớ thôn Dinh Cát
nhớ rừng, nhớ núi La Vang.